

ΟΔΗΓΙΕΣ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΣΥΝΤΑΞΗ-ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: ΔΡ. Ε. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: ΥΠ. ΔΡ. Ε. ΣΥΡΜΑΛΗ, ΥΠ. ΔΡ. Ε. ΑΝΙΤΣΗ

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ: ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ Ι

ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΧΡ. ΖΑΡΑΦΩΝΙΤΟΥ

ΑΚΑΔ.ΕΤΟΣ 2019-20

Η επιστημονική εργασία είναι ένα πρόνημα το οποίο πραγματεύεται ορισμένο επιστημονικό θέμα και πληροί συγκεκριμένα προαπαιτούμενα σε σχέση με τη δομή και το περιεχόμενό της και η οποία υλοποιείται στο πλαίσιο της ακαδημαϊκής εκπαιδευτικής διαδικασίας (Παπαγιαννοπούλου, 1999:11)

Πηγή: <https://www.newzealandtimes.co.uk/enhance-your-scholarly-paper-capabilities-with-essay-writing-help>

Βασικά στάδια εκπόνησης της επιστημονικής εργασίας

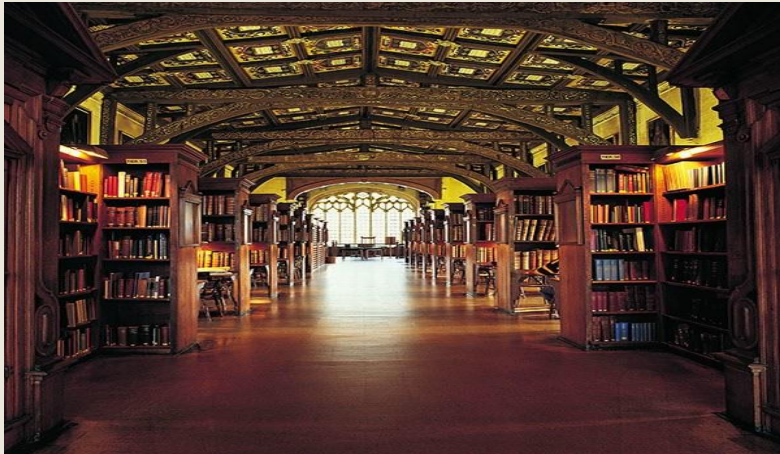
Πηγή: <https://www.hult.edu/blog/how-to-write-scholarship-essay/>

1. Κατανόηση και οριοθέτηση του θέματος της εργασίας
2. Βιβλιογραφική επισκόπηση
3. Αξιολόγηση της χρησιμότητας και της καταλληλότητας των βιβλιογραφικών πηγών
4. Μελέτη και ερμηνεία του αξιολογημένου ευρεθέντος βιβλιογραφικού υλικού
5. Συγγραφή της εργασίας
 - Σύνθεση πληροφοριών
 - Παρουσίαση απόψεων του συντάκτη της εργασίας

(Παπαγιαννοπούλου 1999:12-13)

Βιβλιογραφική επισκόπηση και αναζήτηση πηγών

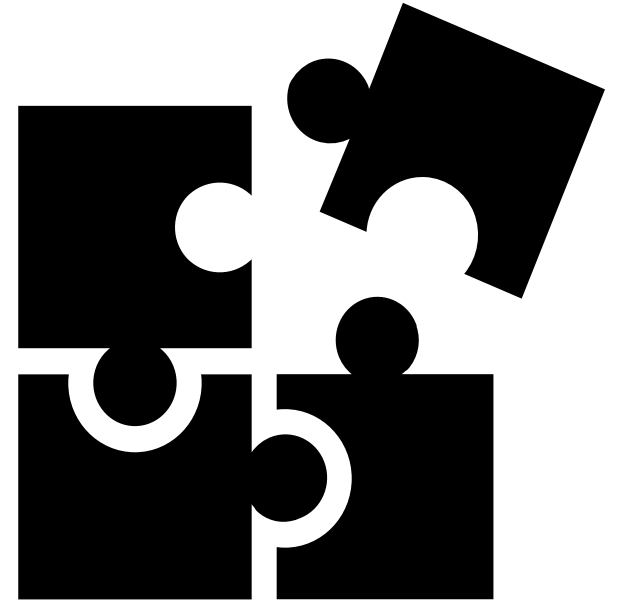
Πηγή: <https://essayclick.net/blog/how-to-write-a-process-essay>

Πηγή: <https://www.architecturaldigest.com/gallery/stunning-university-libraries-slideshow>

1. Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου
2. Ειδικά Κέντρα Τεκμηρίωσης
3. Βάσεις δεδομένων στο διαδίκτυο όπου μπορεί κανείς να αναζητήσει:
 - ☐ Μονογραφίες
 - ☐ Άρθρα σε συλλογικούς τόμους
 - ☐ Επιστημονικά περιοδικά
 - ☐ Εκθέσεις από εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς
 - ☐ Πρακτικά συνεδρίων
 - ☐ Διδακτορικές διατριβές
 - ☐ Διπλωματικές εργασίες
 - ☐ Ιστοσελίδες
 - ☐ Εφημερίδες

Διάγραμμα –Σκελετός της εργασίας

- Αρχικό πλάνο με τα βασικά σημεία της εργασίας
- Το τελικό διάγραμμα της εργασίας

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Πηγή: <https://wr1ter.com/how-to-write-essay-conclusion>

Εξώφυλλο εργασίας

- ☐ Πανεπιστήμιο
- ☐ Σχολή
- ☐ Τμήμα
- ☐ Μάθημα
- ☐ Εξάμηνο – Ακαδ. Έτος
- ☐ Επιβλέπων καθηγητής
- ☐ Τίτλος εργασίας
- ☐ Ονοματεπώνυμο
- ☐ Α.Μ. φοιτητή/τριας
- ☐ Τόπος, Χρονολογία

ΔΟΜΗ-ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΕΡΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

➤ ΕΙΣΑΓΩΓΗ

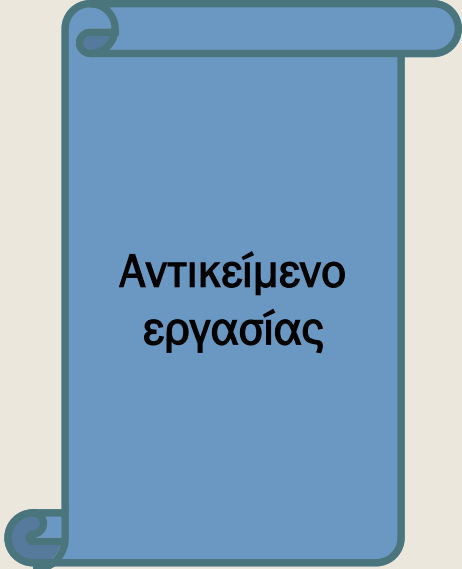
➤ ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

➤ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

➤ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

➤ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αντικείμενο
εργασίας

Σκοπός της
εργασίας

Βασικά
σημεία της
δομής της
εργασίας

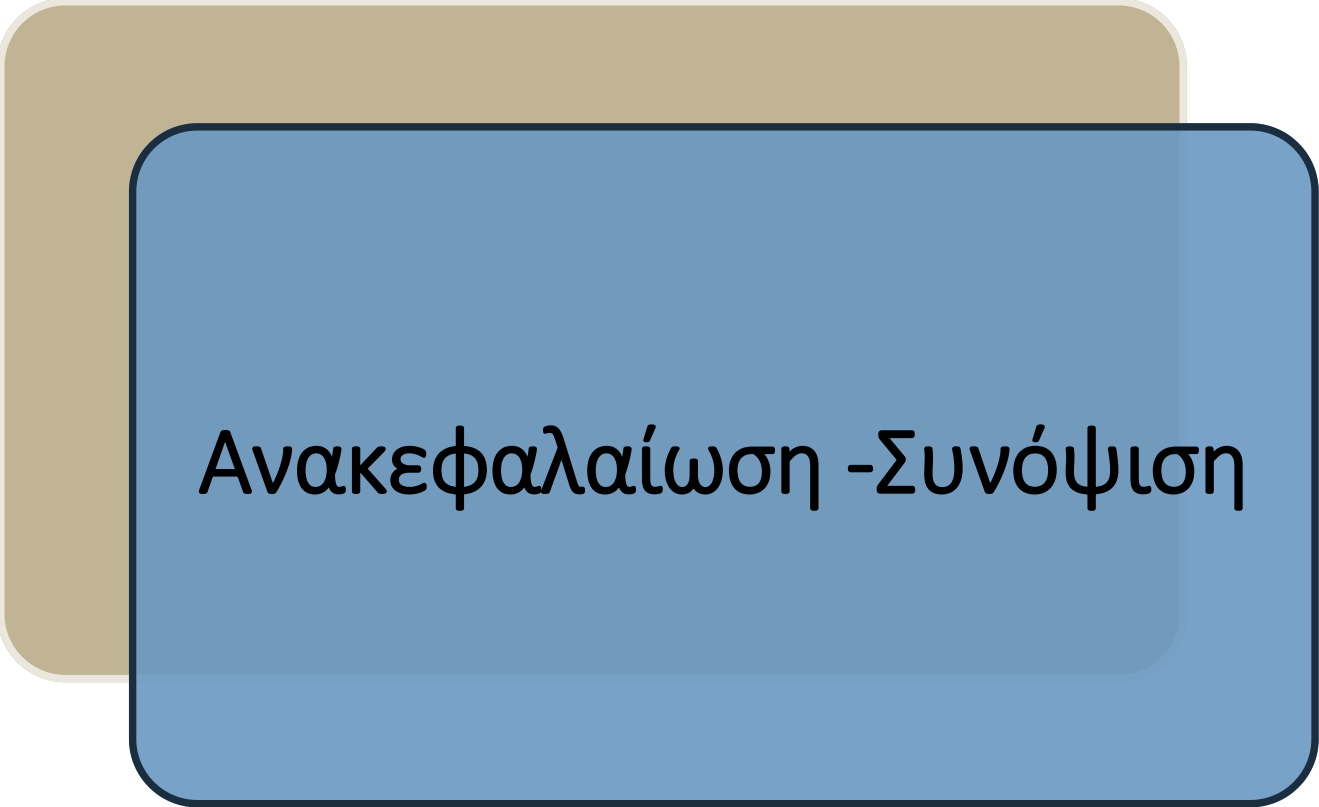
ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

Εννοιολογική
οριοθέτηση όρων

Ανάλυση και
σύνθεση των
πληροφοριών στη
βάση της
βιβλιογραφικής
επισκόπησης

Συμπεράσματα και
προτάσεις

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

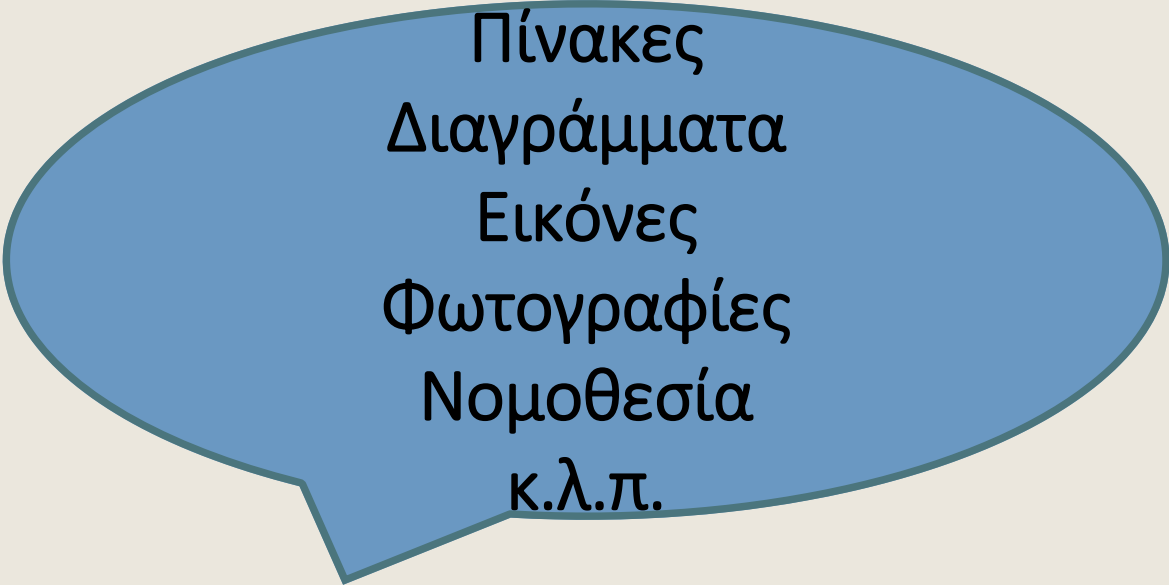
Ανακεφαλαίωση -Συνόψιση

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος βιβλιογραφικών
αναφορών και πηγών

- ✓ Ελληνόγλωσση βιβλιογραφία
- ✓ Ξενόγλωσση βιβλιογραφία
- ✓ Ιστοσελίδες (links)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

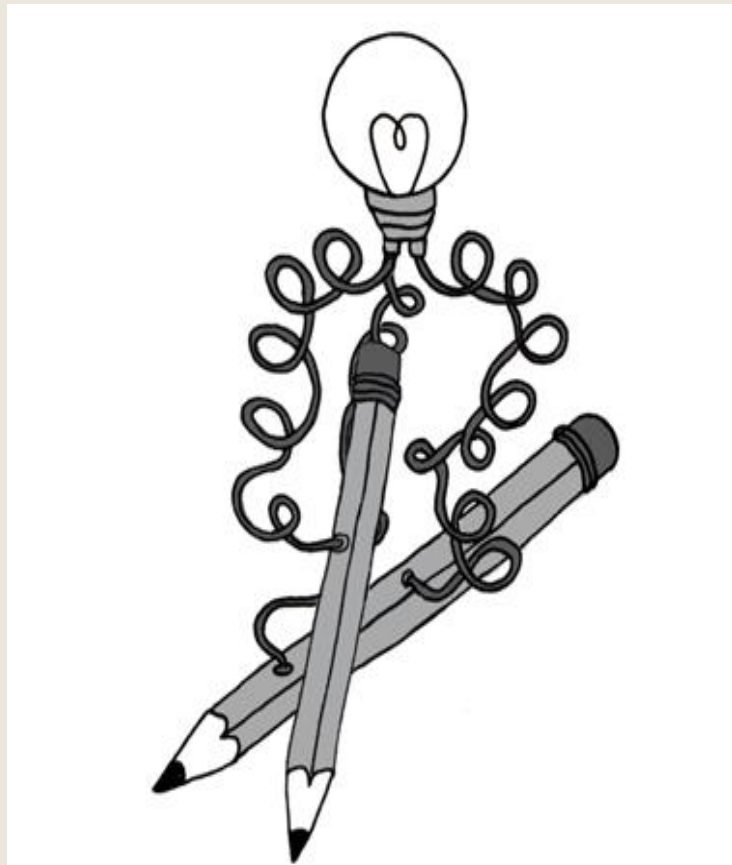

Πίνακες
Διαγράμματα
Εικόνες
Φωτογραφίες
Νομοθεσία
κ.λ.π.

Ο γραπτός λόγος

- Συνεκτικός
- Διεξοδικός
- Σαφής
- Τεκμηριωμένος

Ο γραπτός λόγος

- ❑ Αποφυγή λέξεων και εκφράσεων που παραπέμπουν σε διακρίσεις/προκαταλήψεις
- ❑ Αποφυγή αξιολογικών κρίσεων
- ❑ Αποφυγή αόριστων και γενικών εκφράσεων
- ❑ Αποφυγή προσωποποίησης του γραπτού λόγου
- ❑ Αποφυγή ακαδημαϊκής λογοκλοπής

(Παπαγιαννοπούλου, 1999, σ. 19-22· Γέμτος, 1987· Hartley, 1997)

Σωστή χρήση του γραπτού λόγου

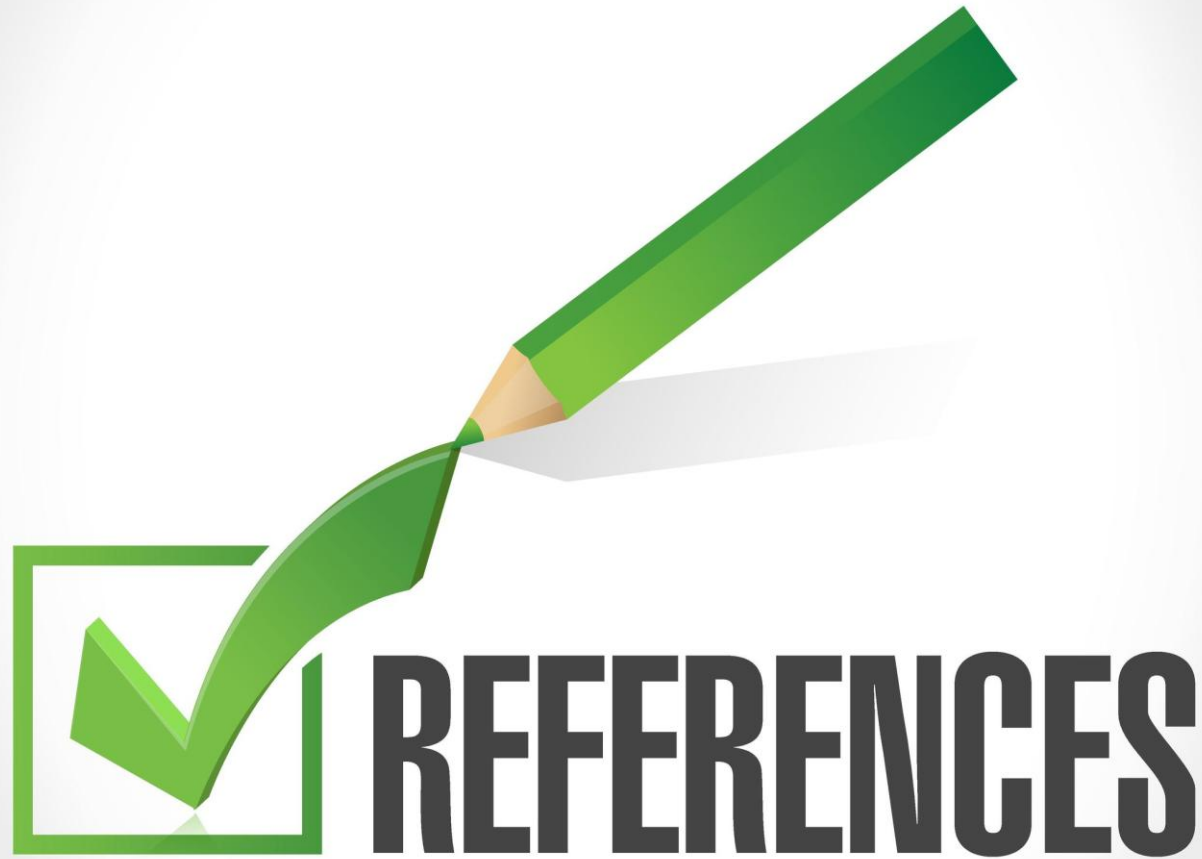
- Ακολουθούμε τους γραμματικούς και συντακτικούς κανόνες
- Αποφεύγουμε ορθογραφικά λάθη
- Χρησιμοποιούμε δόκιμους όρους και εκφράσεις

Μορφή κειμένου

- Γραμματοσειρά: Calibri ή Times new roman 12
- Διάστιχο 1 ½
- Πλήρης στοίχιση του κειμένου
- Αρίθμηση σελίδων
- Πίνακες/γραφήματα/φωτογραφίες: αρίθμηση και πηγή

Βιβλιογραφικές παραπομπές

- APA citation style
- Harvard citation style
- Oxford citation style

APA STYLE

(βιβλιογραφικές παραπομπές)

- Η βιβλιογραφική παραπομπή παρατίθεται εντός παρενθέσεως στο κείμενο με το επίθετο του συγγραφέα ή των συγγραφέων και το έτος αναφοράς

Παραδείγματα (ενδεικτικά):

- Η Ζαραφωνίτου (2003, σ. 44) αναφέρει: «Στα μέσα της δεκαετίας του 1970, η «ανασφάλεια» που συνδεόταν με την εγκληματικότητα, αναδείχθηκε σε σημαντικό κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα».
- Στη Γαλλία στα μέσα της δεκαετίας του 1970 η συναρτώμενη με την εγκληματικότητα ανασφάλεια αναδείχθηκε ως ένα σημαντικό κοινωνικό αλλά και πολιτικό ζήτημα (Ζαραφωνίτου, 2003, σ. 44).
- Σχετικά με τους εξηγητικούς παράγοντες του φόβου του εγκλήματος και της ανασφάλειας η Ζαραφωνίτου (2002 και 2004) αναφέρει ότι....
- Σχετικά με το φόβο του εγκλήματος και τη θυματοποίηση οι Tseloni και Zarafonitou (2008) αναφέρουν ότι.....
- Σύμφωνα με ερευνητικά πορίσματα έχει προκύψει ότι η προηγούμενη άμεση και έμμεση θυματοποίηση διαδραματίζει προεξάρχοντα ρόλο στη διαμόρφωση της πρόσληψης μελλοντικής θυματοποίησης (Tseloni & Zarafonitou, 2008).

(βιβλιογραφικές παραπομπές)

Παραδείγματα (ενδεικτικά):

- Αναφορικά με τα είδη των παραγόντων «διακινδύνευσης» για την υποτροπή των ανηλίκων οι Mulder, Brand, Bullens και van Marle (2011) αναφέρουν ότι.....
- Η υποτροπή νοείται στην εγκληματολογική βιβλιογραφία ως η διάπραξη ενός νέου εγκλήματος από ένα άτομο, κατόπιν οποιασδήποτε ποινικής του μεταχείρισης (Αρχιμανδρίτου, 2000, σ. 554,· Πιτσελά, 2013, σ. 446)
- Έχει υποστηριχθεί ότι η εύρεση εργασίας και η σταθερότητα στην επαγγελματική αποκατάσταση ευνοούν την αποχή από το έγκλημα (Kazemian, 2015· Sampson & Laub, 2003· Uggen, 2000).
- Στο πλαίσιο της Εξελικτικής Εγκληματολογίας και ειδικότερα στο πεδίο μελέτης των εγκληματικών σταδιοδρομιών έχει διατυπωθεί η θέση για τον ευεργετικό ρόλο ορισμένων «περιστατικών ζωής», ως προστατευτικών παραγόντων για τη μείωση της υποτροπής και την αποχή από το έγκλημα (Farrington & West, 1995· Sampson & Laub, 2003· Theobald & Farrington, 2009· Uggen, 2000· Ζαραφωνίτου, 2004).

APA STYLE

(βιβλιογραφικές παραπομπές)

Πρώτη παρενθετική αναφορά στο κείμενο

(Ζαραφωνίτου, 2004)

(Τσελώνη & Ζαραφωνίτου, 2008)

(Mulder, Brand, Bullens & van Marle, 2011)

(Mendelson et al., 2010)

Επόμενη παρενθετική αναφορά στο κείμενο

(Ζαραφωνίτου, 2004)

(Τσελώνη & Ζαραφωνίτου, 2008)

(Mulder et al., 2011)

(Mendelson et al., 2010)

Σχετικά με το APA style βλ. Οδηγίες για τη συγγραφή προπτυχιακών ή διπλωματικών εργασιών και διδακτορικών διατριβών, Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, Βιβλιοθήκη και Κέντρο Πληροφόρησης, Αθήνα, 2016.

Βλ. επίσης https://blog.apastyle.org/apastyle/2011/11/the-proper-use-of-et-al-in-apa-style.html?utm_medium=referral&utm_source=pulsenews

τη θεωρία αυτή, η εγκληματική συμπεριφορά οφείλεται στο γασμα χαρακτηριστικού της προσωπικότητας, το οποίο αποκτάται κατά την παιδική ηλικία, ενώ σύμφωνα με την εξηγητική ακολουθία της θεωρίας, η εγκληματική συμπεριφορά κυμαίνεται, ανάλογα με τις ευκαιρίες και το βαθμό αυτοελέγχου του ατόμου. Εντούτοις, επειδή οι ευκαιρίες άσκησης βίας ή εξαπάτησης προς αυτοικανοποίηση είναι πολλές, εκείνος που καθορίζει τη μελλοντική εγκληματική συμπεριφορά είναι ο βαθμός αυτοελέγχου.

Τα ερευνητικά δεδομένα, σε μεγάλη έκταση, επαληθεύουν τη θεωρία (η βιβλιογραφία είναι εξαιρετικά ογκώδης, ώστε να την παραπέμψουμε στο σύνολό της, αλλά βλ. *Pratt και Cullen, 2000*, για μια περίληψη μέχρι το 2000, και πιο πρόσφατες εργασίες, όπως των *Benda, 2005, Chapple, 2005, Ribaud και Eisner, 2006, Vazsonyi et al., 2004*). Επίσης, η θεωρία υποστηρίζεται και από τα προγενέστερα διαπολιτιστικά δεδομένα (λ.χ. βλ. την επισκόπηση σε *Tittle και Botchkovar, 2005b*). Ήδη η έρευνα έχει δείξει ότι και άλλες μεταβλητές είναι επίσης σημαντικές, ακόμη και όταν ο αυτοέλεγχος λαμβάνεται υπόψη, και ότι ορισμένες φορές, άλλες μεταβλητές μετριάζουν τις επιδράσεις του αυτοελέγχου (παραδείγματα: *De Li, 2004, Longshore, Chang, και Messina, 2005, Nakhaie, Silverman, και LaGrangem 2000, Tittle και Botchkovar, 2005a, Wright κ.ά., 1999*). Τέτοιας υφής ευρήματα έδωσαν ερέθισμα στους *Antonaccio και Tittle (2008)*, ώστε να διερευνήσουν την κατ' αναλογία συμβολή των παραγόντων του αυτοελέγχου και της ηθικότητας στην Ουκρανία, και τα ευρήματά τους μας ενέπνευσαν, ώστε να διερευνήσουμε κι εμείς, αν τα αποτελέσματά τους επιβεβαιώνονται και για την Ελλάδα.

III. Ηθικότητα και έγκλημα

Συνεπείς προς το γεγονός ότι η ηθικότητα αγνοείται εν γένει, ως κύριος επεξηγηματικός παράγοντας της εγκληματικής/αποκλίνουσας συμπεριφοράς, οι *Gottfredson και Hirschi* εμφανίζονται να μην τη λαμβάνουν

ΑΡΑ STYLE ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

Πηγή: Tittle, C., Antonaccio O,
& Κρανιδιώτη Μ. (2009).
Ηθικότητα, αυτοέλεγχος και
έγκλημα. *ΠοινΔικ&
Εγκληματολογία*, τ.2, 82-93.

Oxford citation style

(βιβλιογραφικές παραπομπές)

- Η βιβλιογραφική παραπομπή παρατίθεται σε μορφή υποσημείωσης στο τέλος της σελίδας του κειμένου

Παραδείγματα (ενδεικτικά)

- ❑ S. Ratnagar, *Trading Encounters: From the Euphrates to the Indus in the Bronze Age*, New Delhi, Oxford University Press, 2004, σ. 23.
- ❑ Χρ. Ζαραφωνίτου, *Εμπειρική Εγκληματολογία*, Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη, 2004, σ. 34.
- ❑ Χρ. Ζαραφωνίτου (επιμ.), *Η προστασία του περιβάλλοντος από εγκληματολογική σκοπιά*, Σειρά: Τετράδια Εγκληματολογίας, Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη, 1996, σ. 40.
- ❑ R. Sampson & J. Laub, 'Life course desisters? Trajectories of crime among delinquent boys followed to age 70', *Criminology*, Vol 41, no 3, 2003, σ. 303.
- ❑ Χρ. Ζαραφωνίτου, 'Βίαση εγκληματικότητα και φόβος του εγκλήματος σε εποχές «κρίσης»', στο Μ. Γασπαρινάτου (επιμ.), *Έγκλημα και Ποινική Καταστολή σε Εποχή Κρίσης*, Τιμ. Τόμος Ν. Κουράκη, Αθήνα, εκδ. Σάκκουλα, 2016, σ. 35.

Oxford style (βιβλιογραφικές παραπομπές)

Αναφορά της πηγής για πρώτη φορά σε μορφή υποσημείωσης

- Χρ. Ζαραφωνίτου, *Εμπειρική Εγκληματολογία*, Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη, 2004, σ. 34.

Αναφορά της πηγής σε προηγούμενο σημείο του κειμένου

- Ζαραφωνίτου, *ό. π.*, σ. 40 (*op. cit.*)

Αναφορά της πηγής στην αμέσως προηγούμενη παραπομπή

- Στο ίδιο, σ. 84 (*ibid.*)

μέσω διαφόρων καναλιών πληροφόρησης και μάλιστα πλαισιωμένης από ευρύτερες ανησυχίες σχετικά με το ‘σύγχρονο τρόπο ζωής’”³.

Σημαντικό ρόλο στη δημιουργία αλλά και στην ενίσχυση της σχετικής με το φόβο του εγκλήματος ενασχόλησης διαδραματίζουν και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα οποία ως κυρίαρχος φορέας πληροφόρησης των πολιτών σχετικά με θέματα εγκληματικότητας και ποινικής δικαιοσύνης, παρεμβαίνουν καθοριστικά στην κατασκευή των κοινωνικών αναπαραστάσεων που αφορούν το έγκλημα, τον εγκληματία και την κοινωνική αντίδραση. Το θέμα της ανασφάλειας συντηρείται και αναπαράγεται, επίσης, μέσα και από την πολιτική του εκμετάλλευση, σε σημείο ώστε να έχει διατυπωθεί η υπόθεση⁴ ότι “υπάρχει μια λανθάνουσα κατασκευή ενός πολιτικού θέματος σχετικού με την ανασφάλεια των πολιτών : αυτό το φαινόμενο αντιστοιχεί στην αύξηση του φόβου”. Πρόκειται για ένα θέμα εύκολα “πολιτικοποιήσιμο”, το οποίο τίθεται μέσα από μία ορολογία “ηθικής” (λάθος, τιμωρία/ποινή, κοινωνική πρόληψη) και το οποίο αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους συνδέσμους μεταξύ κράτους-πολίτη.⁵ Ο χρόνος και ο τρόπος ενασχόλησης με αυτό αποτελεί, ωστόσο, προϊόν καθαρά πολιτικών επιλογών.

Οι έρευνες συμφωνούν, επίσης, ότι οι πολίτες που φοβούνται αναπτύσσουν τιμωρητικές στάσεις, επιζητώντας ενίσχυση της αστυνόμευσης και περαιτέρω αυστηροποίηση στην καταστολή του εγκλήματος. Αξίζει, ωστόσο, να επισημανθεί ότι οι εν λόγω στάσεις των πολιτών σχετικά με την αντεγκληματική πολιτική δεν συνδέονται τόσο με το αίσθημα ανασφάλειας σε ατομικό επίπεδο όσο με την πρόσληψη της εγκληματικότητας ως κοινωνικού προβλήματος.⁶ “Το συναίσθημα ότι η εγκληματικότητα συγκαταλέγεται μεταξύ των πλέον ανησυχητικών προβλημάτων ποικίλλει, άλλωστε, ανάλογα και με τη σημασία που αποδίδεται σε άλλα

³ D.Lupton & J.Tulloch, “Theorizing fear of crime: beyond the rational/irrational opposition”, στο *British Journal of Criminology*, Vol.50, no 3, 1999, σ.σ.507-523(521).

⁴ S.Roché, *Sociologie politique de l'insécurité. Violences urbaines, inégalités et globalisation*, PUF, 1998, σ.155.

⁵ Το ίδιο, σ. 156.

⁶ M.Killias, *Précis de Criminologie*, Staempfli Editions SA Berne, 2001, σ.418.

Βιβλιογραφικές παραπομπές σε μορφή υποσημειώσεων

Πηγή: Ζαραφωνίτου,
Χ. (2002). Ο φόβος
του Εγκλήματος,
Αθήνα: Εκδ. Σάκκουλα
(δίγλωσση έκδοση)

κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα, όπως είναι ο πληθωρισμός και η ανεργία”.⁷ Η σύνδεση αυτή μεταξύ ανασφάλειας και τιμωρητικότητας θεωρείται ότι εκφράζει την εντύπωση περί αδυναμίας που τη συνοδεύει.⁸ Εντύπωση που ενισχύεται εξάλλου από τη γενικευμένη δυσaréσκεια των πολιτών από τα επίπεδα αποτελεσματικότητας της αστυνομίας αλλά και γενικότερα του ποινικού συστήματος, στον τομέα ελέγχου του εγκλήματος. Το ζήτημα που τίθεται μέσα από τον προβληματισμό σχετικά με το “πώς να απαντήσουμε στο διαρκώς εντονότερο αίτημα της ασφάλειας δίχως, ωστόσο, να πέσουμε στη σχετική με αυτή δημαγωγία”⁹ παραμένει σύνθετο. Τα συναφή, όμως, με αυτήν την τελευταία “επιχειρήματα” λειτουργούν ως “πιέσεις” προς την αναβίωση διαπιστωμένα αποτυχημένων κατασταλτικών μεθόδων και θέτουν σοβαρά προσκόμματα στη δυνατότητα χάραξης μιας αντεγκληματικής πολιτικής στηριγμένης σε μέτρα πρόληψης και κοινωνικής επανένταξης.¹⁰ Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και το “ψευδο-δίλημμα” που αφορά τους συσχετισμούς : “ελευθερίες/ασφάλεια, εγγυήσεις/αποτελεσματικότητα” ή διαφορετικά: “περισσότερη ασφάλεια, λιγότερες ελευθερίες. Μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, μικρότερες εγγυήσεις”¹¹. Ένα τέτοιο δίλημμα είναι, εντούτοις, απαράδεκτο να τίθεται στο πλαίσιο ενός δημοκρατικού συστήματος, το οποίο οφείλει να λειτουργεί με άξονες: τα δικαιώματα του ανθρώπου, τις ατομικές ελευθερίες και τις κρατικές εγγυήσεις.¹²

Παρόλα αυτά, οι πολιτικές “ασφάλειας”¹³ που εφαρμόζονται μετά το

⁷ Το ίδιο.

⁸ Ph.Robert, *Le citoyen, le crime et l'Etat*, όπ.παραπ., σ.80.

⁹ S.Body-Gendrot, *Les villes face à l'insécurité*, Bayard Editions, Paris 1998, σ.7.

¹⁰ Βλ. σχετικά και όσα αναφέρονται στο Conseil de l'Europe, *La participation du public à la politique criminelle*, Strasbourg, 1984.

¹¹ A.Recassens i Brunet, “Le contrôle des pouvoirs de la police”, στο *Les pouvoirs et responsabilités de la police dans une société démocratique*, Recherche criminologique, vol.XXXIII, 2000, σ.σ.15-38(20).

¹² Το ίδιο.

¹³ L.Mucchielli, “L'expertise policière de la ‘violence urbaine’. Sa construction intellectuelle et ses usages dans le débat public français”, in *Déviance et Société*, Vol.24, No4/2000, σ.σ.351-375(354).

Βιβλιογραφικές παραπομπές σε μορφή υποσημειώσεων

Πηγή: Ζαραφωνίτου, Χ.
(2002). Ο φόβος του
Εγκλήματος,
Αθήνα: Εκδ. Σάκκουλα
(δίγλωσση έκδοση)

APA STYLE

(Βιβλιογραφία στο τέλος της εργασίας)

Στο τέλος κάθε εργασίας θα πρέπει να υπάρχει κατάλογος με τις βιβλιογραφικές αναφορές κατ' αλφαβητική σειρά.

Παραδείγματα (ενδεικτικά):

- ❑ Ζαραφωνίτου, Χρ. (2004). *Εμπειρική Εγκληματολογία*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.
- ❑ Δημόπουλος, Χ. & Κοσμάτος, Κ. (2017). *Δίκαιο Ανηλίκων*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.
- ❑ Ζαραφωνίτου, Χρ. & Τσίγκανου, Ι. (επιμ.) (2002). *Ναρκωτικά: Τάσεις και εγκληματολογικές διαστάσεις στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.
- ❑ Ζαραφωνίτου, Χρ. (2016). Βίαιη εγκληματικότητα και φόβος του εγκλήματος σε εποχές «κρίσης». Στο Μ. Γασπαρινάτου (επιμ.), *Έγκλημα και Ποινική Καταστολή σε Εποχή Κρίσης*, Τιμ. Τόμος Ν. Κουράκη (σ. 34-44). Αθήνα: εκδ. Σάκκουλα.
- ❑ Jowell, R. (1981). How comparative is comparative research? *American Behavioral Scientist*, 42, 168-177.
- ❑ Zara, G., & Farrington, D. (2016). *Criminal recidivism: Explanation, prediction and prevention*. New York: Routledge.
- ❑ Tseloni, A. & Zarafonitou, Ch., (2008). Fear of Crime and Victimization: A Multivariate Multilevel Analysis of Competing Measurements. *European Journal of Criminology*, 5(4), 387-409.

APA STYLE

(Βιβλιογραφία στο τέλος της εργασίας)

Βιβλιογραφία

Ελληνόγλωσση

Αγγελόπουλος, Θ. (Σκηνοθέτης). (1975). *Ο Θίασος* [Κινηματογραφική ταινία]. Ελλάδα: New Star.

Αθανασίου, Α., & Τσιμουρή Γ. (2013). Χαρτογραφώντας τη βιοπολιτική των συνόρων: Σώματα, τόποι, απεδαφοποιήσεις. *Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών*, 140, 1-36. doi: 10.12681/grsr.54

Ανώνυμος (1921). Η ακρίβεια του βίου εν Ελλάδι κατά τον γενικόν και εργατικόν τιμάριθμον. *Πλούτος*, 21, 5.

Ασδραχάς, Σπ. (2009, Ιούλιος 5). Η ιστοριογραφική πρόσληψη των αστών. *Η Καθημερινή*, σ. 12.

Γκαζή, Α. (1999α). Από τις μούσες στο μουσείο. Η ιστορία ενός θεσμού δια μέσου των αιώνων. *Αρχαιολογία και Τέχνες*, 70, 39-46.

APA STYLE

(Βιβλιογραφία)

- Γκαζή, Α. (1999β). Η έκθεση των αρχαιοτήτων στην Ελλάδα (1829-1909). Ιδεολογικές αφετηρίες - Πρακτικές προσεγγίσεις. *Αρχαιολογία και Τέχνες*, 73, 45-53.
- Δρούζας, Π., Κωστόπουλος, Γ., & Πιντέλας, Π. (2014). *Μια σύννοψη για την επαναχρησιμοποίηση μαθησιακών αντικειμένων και την εκτίμηση κόστους* (Έκθεση TR14-01). Πάτρα: Τομέας Υπολογιστικών Μαθηματικών και Πληροφορικής, Τμήμα Μαθηματικών, Σχολή Θετικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Πάτρας. Ανακτήθηκε από: <http://hdl.handle.net/10889/6839>
- Νικολαΐδου, Α. (2012). *Πόλη και κινηματογραφική μορφή: Οι ταινίες πόλης του ελληνικού κινηματογράφου, 1994-2004* (Διδακτορική διατριβή). Αθήνα: Πάντειον Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Ανακτήθηκε από: <http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=search&type=0&scope=0&page=1>
- Παπαστράτης, Π. (1992). Η εκκαθάριση των δημοσίων υπηρεσιών στην Ελλάδα τις παραμονές του εμφυλίου πολέμου. Στο L. Baerentzen κ.ά. (επιμ.), *Μελέτες για τον εμφύλιο πόλεμο, 1945-1949* (σ. 47-66). Αθήνα: Ολκός.
- Πρόκου, Ε. (2008). *Από την ισότητα εκπαιδευτικών ευκαιριών στις πολιτικές διασφάλισης της ποιότητας και τις τάσεις ιδιωτικοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης*. Ανακοίνωση στο 3ο διεθνές συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Κοινωνικής Πολιτικής. Αθήνα, Οκτώβριος, 24-25.
- Πρόκου, Ε. (2014). Ανάλυση και ερμηνεία των πολιτικών που προωθεί ο νόμος 3879/2010 υπό τον τίτλο “Ανάπτυξη της διά βίου μάθησης και λοιπές διατάξεις”. *Εκπαίδευση Ενηλίκων*, 31, 8-17.

APA STYLE (Βιβλιογραφία)

Ξενόγλωσση

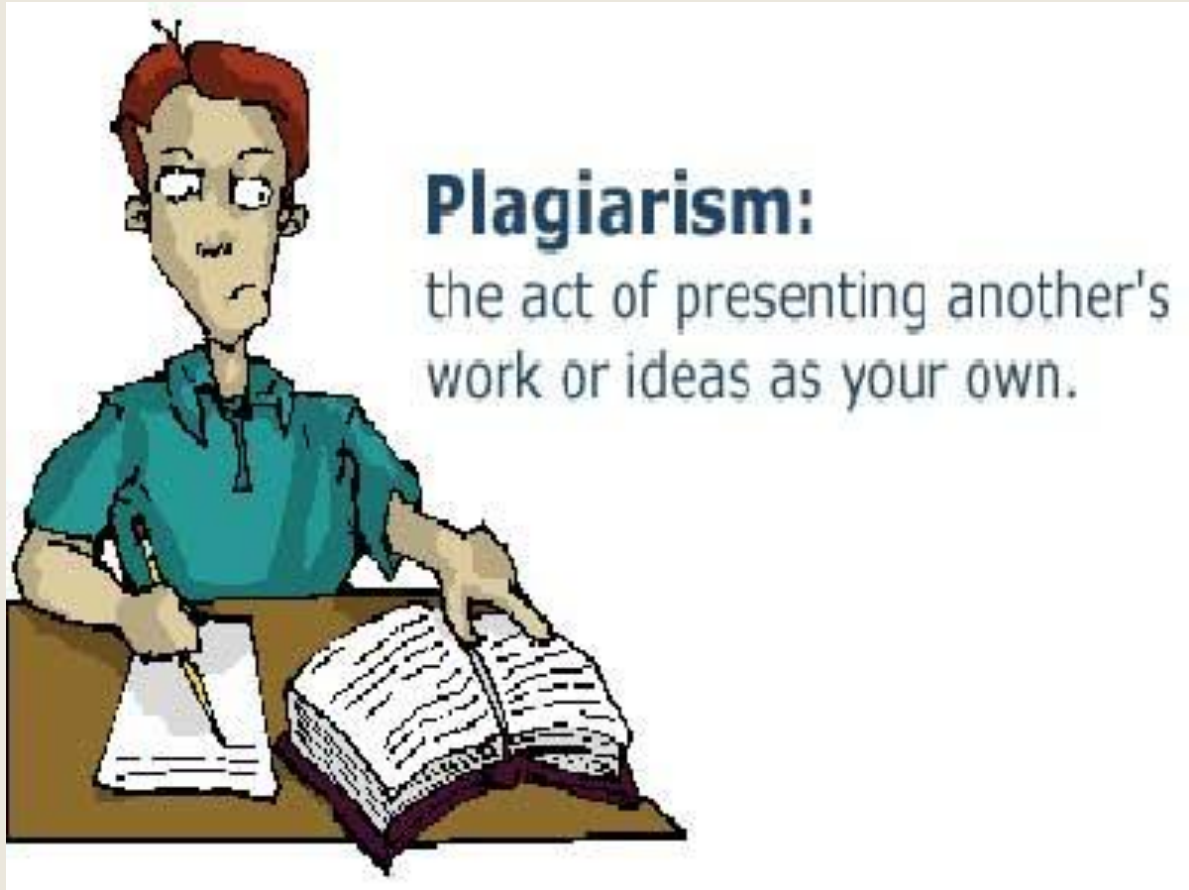
Fishman, R. (n.d.). *The rise and fall of suburbia*. Ανάκτηση από <http://libweb.anglia.ac.uk/E-books>.

Indian Statistical Institute (n.d.). The road traversed: A brief history of the Indian Statistical Institute.
Ανάκτηση από <http://www.isical.ac.in/history.html>.

Jowell, R. (1981). How comparative is comparative research? *American Behavioral Scientist*, 42, 168-177.

Moser, C., & Kalton, G. (1977). *Survey methods in social investigation* (2nd edition). London: Heineman Educational Books.

Todorov, T. (Ed.) (1965). *Théorie de la littérature*. Paris: Seuil.

ΛΟΓΟΚΛΟΠΗ

Πηγή:

<https://kars1918.wordpress.com/2012/05/22/fotiadis/>

Τι είναι λογοκλοπή

Η χρήση/παρουσίαση υλικού (ιδέες, λέξεις, φράσεις, αναλύσεις, κείμενα) άλλων συγγραφέων, χωρίς τη σαφή αναγνώριση των συγγραφέων, σε μια εργασία την οποία ο φοιτητής καταθέτει ως δική του ¹

«η ιδιοποίηση με αθέμιτο τρόπο ξένης πνευματικής ιδιοκτησίας» ²

«η ιδιοποίηση ξένης πνευματικής δημιουργίας με ανήθικο, παράνομο τρόπο»³

Η ετυμολογία της αγγλικής λέξης plagiarism εντοπίζεται στην αγγλική λέξη plagiar («αυτός που με άδικο τρόπο παίρνει τις λέξεις και τις ιδέες ενός άλλου») που προέρχεται από τη λατινική λέξη plagiarius που σημαίνει απαγωγέας, από τη λέξη plagium που σημαίνει απαγωγή⁴.

1. Πανεπιστήμιο Πατρών, Δεοντολογία κατά τη συγγραφή εργασίας, διαθέσιμο από <http://www.theaterst.upatras.gr/wp-content/uploads/2017/11/logoklopi.pdf> ,Περί Λογοκλοπής Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών <http://www0.dmst.aueb.gr/nikolaou/files/logoklopi.pdf>

2.Μπαμπινιώτης Γ., (2002), Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας, σ. 1019

3. Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη) (1998) Λεξικό της κοινής νεοελληνικής.

4. Barnhart, R. K. (1988) (Ed.) Chambers Dictionary of Etymology. Edinburgh:Chambers, σ. 801 όπως παραπέμπεται στο Park, C., (2003). In Other (People's) Words: plagiarism by university students—literature and lessons. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 28(5) σ. 472.

Λογοκλοπή συνιστά

- ▲ Η χρήση από έναν φοιτητή εργασίας άλλου φοιτητή και η παρουσίαση της ως προϊόν δικής του πνευματικής δουλειάς, ανεξαρτητα από το αν ο φοιτητής που έχει εκπονήσει την εργασία έχει δώσει τη συγκατάθεσή του ή όχι. (Σε περίπτωση που ο φοιτητής, που έχει εκπονήσει την εργασία, έχει δώσει τη συγκατάθεσή του για χρήση, τότε είναι και ο ίδιος υπόλογος για συνέργεια σε λογοκλοπή) ⁵
- ▲ Η χρησιμοποίηση εργασίας που έχει αγοραστεί ή αποκτηθεί με άλλο τρόπο από τρίτο πρόσωπο ⁶
- ▲ Η υποβολή της ίδιας εργασίας και σε άλλα μαθήματα (αποτελεί μια ξεχωριστή περίπτωση λογοκλοπής) ⁷
- ▲ Η αντιγραφή μέρους προηγούμενης εργασίας του ίδιου συγγραφέα χωρίς αναφορά (αυτό-λογοκλοπή) ⁸
- ▲ Η συνεργασία με άλλους φοιτητές για τη συγγραφή της εργασίας χωρίς την έγκριση του διδάσκοντα ⁹

5,6,7 Ακαδημαϊκή Δεοντολογία, Απόφαση Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών, 13/05/2011 διαθέσιμο από http://deps.panteion.gr/images/akad_deontolgia_8_6_11.pdf

8 Ζάχος, Θ. (2017). Ακαδημαϊκή Παιδαγωγική Εργασία, σ. 64 διαθέσιμο από <http://users.auth.gr/dimzachos/DZ%20pedagogical%20Academic%20work-17.pdf>

9, MBA, Ακαδημαϊκή Συγγραφή διαθέσιμο από https://eclass.duth.gr/modules/document/file.php/KOM06147/ACADEMIC%20WRITING_4.pdf

Συνηθισμένες περιπτώσεις λογοκλοπής

- ▲ Η παράθεση μεταφρασμένου κειμένου χωρίς αναφορά στην πηγή ¹⁰
- ▲ Η αντιγραφή χωρίς παράθεση των πηγών και χωρίς την προσωπική συμβολή του συγγραφέα ¹¹
- ▲ Η παράφραση (αλλαγή λέξεων και στη σύνταξη) ενός κειμένου χωρίς να αναφέρεται η πηγή ¹²
- ▲ Η χρήση κειμένου αυτολεξεί χωρίς εισαγωγικά («...») ανεξάρτητα από την αναφορά της πηγής του κειμένου ¹³
- ▲ Η χρήση παραπομπών που είναι αποτέλεσμα έρευνας άλλων συγγραφέων χωρίς να αναφέρεται η πηγή ¹⁴
- ▲ Η αντιγραφή πινάκων και σχεδιαγραμμάτων χωρίς παραπομπή στην πηγή από την οποία αντλήθηκε το υλικό ¹⁵

Πηγή:

<https://digitalinfolaw.com/plagiarism-copyright-infringement-and-fair-use/>

10, 11, 12 Πανεπιστήμιο Κρήτης, Τμήμα Ψυχολογίας, διαθέσιμο από <http://www.psychology.uoc.gr/>

13,14,15 Ακαδημαϊκή Δεοντολογία, Απόφαση Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών, 13/05/2011 διαθέσιμο από http://deps.panteion.gr/images/akad_deontologia_8_6_11.pdf

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνόγλωσση

- Ακαδημαϊκή Δεοντολογία, Απόφαση Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών, 13/05/2011 διαθέσιμο από http://deps.panteion.gr/images/akad_deontologia_8_6_11.pdf
- Γέμτος, Π. (1987). *Μεθοδολογία των Κοινωνικών Επιστημών*. Αθήνα: Παπαζήσης.
- Ζάχος, Θ. (2017). Η Ακαδημαϊκή Παιδαγωγική Εργασία διαθέσιμο από <http://users.auth.gr/dimzachos/DZ%20pedagogical%20Academic%20work-17.pdf>
- Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη) (1998). Λεξικό της κοινής νεοελληνικής.
- MBA, Ακαδημαϊκή Συγγραφή διαθέσιμο από https://eclass.duth.gr/modules/document/file.php/KOM06147/ACADEMIC%20WRITING_4.pdf
- Μπαμπινιώτης, Γ., (2002). Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας, Κέντρο Λεξικολογίας.
- *Οδηγίες για τη συγγραφή προπτυχιακών ή διπλωματικών εργασιών και διδακτορικών διατριβών* (2016). Αθήνα: Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, Βιβλιοθήκη και Κέντρο Πληροφόρησης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνόγλωσση

- Πανεπιστήμιο Κρήτης , Τμήμα Ψυχολογίας , διαθέσιμο από <http://www.psychology.uoc.gr/>
- Πανεπιστήμιο Πατρών, Δεοντολογία κατά τη συγγραφή εργασίας, διαθέσιμο από <http://www.theaterst.upatras.gr/wp-content/uploads/2017/11/logoklopi.pdf>
- Παπαγιαννοπούλου, Μ. (1999), *Η εκπόνηση μελετών στις κοινωνικές επιστήμες. Θεωρητικές και μεθοδολογικές κατευθύνσεις*. ΕΚΚΕ, Ινστιτούτο Πολιτικής Κοινωνιολογίας, Πάντειο Πανεπιστήμιο, Τμήμα Κοινωνιολογίας.
- Περί Λογοκλοπής Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών
<http://www0.dmst.aueb.gr/nikolaou/files/logoklopi.pdf>

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ξενόγλωσση

- Barnhart, R.K. (1988) (Ed.). *Chambers Dictionary of Etymology*. Edinburgh:Chambers.
- Hartley, J. (1997). Writing the thesis, στο Graves N. & Varma V. (eds.), *Working for a doctorate. A Guide for Humanities and Social Sciences* (σ. 96-112). London: Routledge.
- Park, C., (2003). In Other (People's) Words: plagiarism by university students—literature and lessons. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 28(5),471-488.